

DE SABBAT DES HEEREN

HOOFDSTUK 2—DE VIERING VAN DE SABBAT 1900, Vol. 6, blz. 349—368 {USG3 12.1}

Grote zegeningen gaan gepaard met de viering van de Sabbat, en God wenst, dat de Sabbatdag voor ons een dag van blijdschap zal zijn. Er was ook blijdschap toen de Sabbat werd ingesteld. Met voldoening zag God neer op het werk van Zijn handen. Alle dingen die Hij gemaakt had noemde Hij “zeer goed”. Genesis 1 : 31. Hemel en aarde waren vol vreugdegeschal. “*De morgensterren zongen vrolijk en al de kinderen Gods juichten.*” Job 38 : 7. Hoewel de zonde in de wereld is gekomen om Zijn volmaakt werk te bezoedelen, geeft God ons nog steeds de Sabbat als een getuige dat een God, almachtig, oneindig in goedheid, alle dingen schiep. Onze hemelse Vader wil dat de mensen door de viering van de Sabbat Hem gedenken. Hij wil dat de Sabbat onze gedachten op Hem zal richten als de ware en levende God en dat wij door Hem te kennen, het leven en de vrede mogen bezitten. {USG3 12.2}

Toen de Heere Zijn volk Israëel uit Egypte verlostte en hun Zijn wet gaf, leerde Hij hen dat zij zich door de viering van de Sabbat moesten onderscheiden van de afgodendienaars. Dit maakte een onderscheid tussen degenen die de souvereiniteit van God erkenden en degenen die weigerden Hem als hun Schepper en Koning te aanvaarden. “*Hij zal tussen Mij en tussen de kinderen Israëls een teken in eeuwigheid zijn*”, zei de Heere. “*Dat dan de kinderen Israëls de Sabbat houden, de Sabbat onderhoudende in hun geslachten, tot een eeuwig verbond.*” Exodus 31 : 17, 16. {USG3 12.3}

Zoals de Sabbat het teken was dat Israëel onderscheidde toen zij uit Egypte kwamen om het aardse Kanaän binnen te gaan, zo is hij het teken dat nu Gods volk onderscheidt wanneer zij uit de wereld komen om de hemelse rust in te gaan. De Sabbat is een teken van de verhouding die bestaat tussen God en Zijn volk, een teken dat zij Zijn wet eren. Hij maakt een onderscheid tussen Zijn trouwe onderdanen en overtreders. {USG3 13.1}

Vanuit de wolkkolom verkondigde Christus aangaande de Sabbat: “*Gij zult evenwel Mijn Sabbatten onderhouden, want dit is het teken tussen Mij en tussen ulieden, bij uw geslachten, opdat men wete, dat Ik de HEERE ben, Die u heilig.*” Exodus 31 : 13. De Sabbat, aan de wereld gegeven als het teken van God als de Schepper, is ook het teken van Hem als de Heiligmaker. De macht die alle dingen schiep, is de macht die de ziel naar Zijn beeld herschept. Voor hen die de Sabbatdag heiligen is hij een teken van heiligmaking. Ware heiligmaking wil zeggen: in harmonie zijn met God, met Hem in karakter overeenstemmen. Dit wordt ontvangen door gehoorzaamheid aan die beginselen welke een weergave van Zijn karakter zijn. En de Sabbat is het teken van gehoorzaamheid. Die met zijn hart het vierde gebod gehoorzaamt zal de gehele wet gehoorzamen. Hij is geheiligd door de gehoorzaamheid. {USG3 13.2}

Zowel aan ons als aan Israëel is de Sabbat gegeven “*tot een eeuwig verbond*”. Voor hen die Zijn heilige dag eerbiedigen, is de Sabbat een teken dat God hen erkent als Zijn uitverkoren volk. Het is een onderpand dat Hij aan hen Zijn verbond zal vervullen. Iedere ziel die het teken van Gods heerschappij aanvaardt, plaatst zichzelf onder het Goddelijke, eeuwige verbond. Hij maakt zichzelf vast aan de gouden ketting der gehoorzaamheid, waarvan elke schakel een belofte inhoudt. {USG3 13.3}

DE SABBAT DES HEEREN

Alleen het vierde gebod van al de tien bevat het zegel van de grote Wetgever, de Schepper van hemel en aarde. Zij, die dit gebod gehoorzamen, ontvangen Zijn Naam, en alle zegeningen die het inhoudt, vallen hen toe. {USG3 13.4}

“De HEERE sprak tot Mozes, zeggende: Spreek tot Aaron en zijn zonen, zeggende: Alzo zult gijlieden de kinderen Israëls zegenen, zeggende tot hen: {USG3 14.1}

De HEERE zegene en behoede u!

De HEERE doe Zijn aangezicht over u lichten en zij u genadig;

De HEERE verheffe Zijn aangezicht over u en geve u vrede!

Alzo zullen zij Mijn Naam op de kinderen Israëls leggen,

En Ik zal ze zegenen.”

Numeri 6 : 22-27. {USG3 14.2}

Door Mozes was ook de belofte gegeven: *“De HEERE zal u Zichzelf tot een heilig volk bevestigen, gelijk als Hij u gezworen heeft, wanneer gij de geboden des HEERE uws Gods zult houden en in Zijn wegen wandelen. En alle volken der aarde zullen zien, dat de Naam des HEEREN over u genoemd is. .. En de HEERE zal u tot een hoofd maken en niet tot een staart, en gij zult slechts boven zijn en niet onder zijn, wanneer gij horen zult naar de geboden des HEEREN uws Gods, die ik u heden gebied te houden en te doen.”* Deuteronomium 28 :9-13.

De Psalmist, sprekende door de Heilige Geest, zegt: {USG3 14.3}

“Komt, laat ons de HEERE vrolijk zingen,

Laat ons juichen voor de rotssteen onzes heils...

Want de HEERE is een groot God,

Ja een groot Koning boven alle goden.

In Wiens hand de diepste plaatsen der aarde zijn

En de hoogten der bergen zijn van Hem.

Van Wie ook de zee is, want Hij heeft ze gemaakt,

En Zijn handen hebben het droge geformeerd.

Komt, laat ons aanbidden en nederknielen,

Laat ons knielen voor de HEERE Die ons gemaakt heeft. Want Hij is onze God.”

“Hij heeft ons gemaakt (en niet wij),

Zijn volk en de schapen Zijner weide”

Psalm 95 : 1-7; 100 : 3. {USG3 14.4}

Deze beloften, aan Israël gegeven, zijn ook voor Gods volk van deze tijd. Het zijn de boodschappen die de Sabbat ons brengt. {USG3 15.1}

HERVORMING IN DE SABBATVIERING

De Sabbat is een gouden band die God en Zijn volk samenbindt. Maar het Sabbatgebod is gebroken. Gods heilige dag is ontheiligd. De Sabbat is van zijn plaats gerukt door de mens der zonde, en in zijn plaats is een gewone werkdag verheerlijkt geworden. Er is een breuk geslagen in de wet en die breuk moet hersteld worden. De ware Sabbat moet tot zijn wettelijke staat van Gods rustdag teruggebracht worden. In het achtenvijftigste hoofdstuk van Jesaja is het werk, dat door Gods volk gedaan moet worden, omschreven. Zij moeten de wet verheerlijken en groot maken, de oude verwoeste plaatsen opbouwen en de fundamenten van geslacht tot geslacht verwoest, oprichten. Tot degenen die dit werk doen,

DE SABBAT DES HEEREN

zegt God: *“Gij zult genoemd worden: Die de bressen toemuurt, die de paden weder herstelt om te bewonen. Indien gij uw voet van de Sabbat afkeert van uw lust te doen op Mijn heilige dag, en indien gij de Sabbat noemt een verlustiging, opdat de HEERE geheiligd worde, Die te eren is, en indien gij die eert, zodat gij uw wegen niet doet en uw eigen lust niet vindt noch een woord daarvan spreekt, dan zult gij u verlustigen in de HEERE, en Ik zal u doen rijden op de hoogten der aarde, en Ik zal u spijzigen met de erve van uw vader Jakob; want de mond des HEERE heeft het gesproken.”* Verzen 12-14, {USG3 15.2}

Het Sabbatvraagstuk zal het geschilpunt zijn in de grote eindstrijd waaraan de gehele wereld zal deelnemen. De mensen hebben de beginselen van Satan geëerd boven de beginselen die in de hemelen gehandhaafd worden. Zij hebben de onechte sabbat aanvaard die door Satan verheven is als het teken van zijn gezag. Maar God heeft op Zijn Koninklijk gebod Zijn zegel gezet. Elke Sabbatinstelling draagt de Naam van Zijn maker, een onuitwisbaar teken dat de autoriteit van elk van deze instellingen aantoonst. Onze taak is de mensen dit te doen begrijpen. Wij moeten hun duidelijk maken dat het van vitaal belang is of zij het merkteken van Gods Koninkrijk dragen of het merkteken van het koninkrijk der rebellie, want zij beschouwen zich als onderdanen van het koninkrijk welks merkteken zij dragen. God heeft ons geroepen de banier van Zijn vertrapte Sabbat omhoog te heffen. Hoe belangrijk is het dan dat wij een goed voorbeeld in Sabbatviering geven! {USG3 15.3}

Wanneer nieuwe gemeenten worden gesticht, moeten de predikanten zorgvuldig onderricht geven wat betreft de juiste viering van de Sabbat. Zij moeten waakzaam zijn, anders zullen de lakse gewoonten die onder Zondagsvierders overheersen, nagevolgd worden door hen die belijden Gods heilige rustdag te vieren. Er moet een duidelijke scheidingslijn lopen tussen hen die het merkteken van Gods Koninkrijk dragen en hen die het teken hebben van het koninkrijk der rebellie. {USG3 16.1}

Veel meer heiligheid is verbonden met de Sabbat dan door vele belijdende Sabbatvierders daaraan wordt gegeven. De Heere is wel zeer onteerd geworden door hen die de Sabbat niet gehouden hebben volgens het gebod, hetzij naar de letter, hetzij naar de geest. Wat de viering van de Sabbat betreft, vraagt Hij om een hervorming. {USG3 16.2}

VOORBEREIDING OP DE SABBAT

Aan het begin van het vierde gebod zei de Heere: *“Gedenk.”* Hij wist dat te midden van al de moeiten en zorgen de mens verzocht zou worden om maar luchtig heen te lopen over het volledige vereiste van de wet, of wel de heilige belangrijkheid daarvan zou vergeten. Daarom zei Hij: *“Gedenk den Sabbatdag, dat gij dien heiligt.”* Exodus 20 : 8. {USG3 16.3}

De gehele week door moeten wij de Sabbat in gedachten houden en voorbereidselen treffen om die te vieren volgens het gebod. Wij moeten de Sabbat niet alleen zien als een wettelijke aangelegenheid. Wij moeten zijn geestelijke invloed op alle levensdaden onderkennen. Allen die de Sabbat beschouwen als een teken tussen hen en God en daarmee aantonen dat Hij de God is Die hen heiligt, zullen de beginselen van Zijn heerschappij aan het licht brengen. Dagelijks zullen zij de beginselen van Zijn Koninkrijk in praktijk brengen. Dagelijks zal het hun gebed zijn, dat de heiligmaking van de Sabbat op hen mag rusten. Dagelijks zullen zij de gemeenschap met Christus smaken en de volmaaktheid van Zijn

DE SABBAT DES HEEREN

karakter uitdragen. Dagelijks zal voor anderen hun licht uitstralen in goede werken. {USG3 17.1}

In alles dat met het welslagen van Gods werk verbonden is, moeten de allereerste overwinningen behaald worden in het gezinsleven. {USG3 17.2}

Hier moet de voorbereiding op de Sabbat beginnen. Laten de ouders in de loop der week er aan denken dat hun gezin een school moet zijn, waarin hun kinderen worden voorbereid op de hemelse hoven. {USG3 17.3}

Laten zij geen ondoordachte, maar de juiste woorden spreken. Woorden die hun kinderen niet mogen horen, mogen niet over hun lippen komen. Laat er een geest heersen zonder enige verbittering. Ouders, leeft gedurende de week uw leven als voor het aangezicht van een heilig God, Die u kinderen geschonken heeft om voor Hem op te voeden. Geeft voor Hem de kleine gemeente in uw huis leiding, opdat op de Sabbatdag allen voorbereid zijn in 's Heeren heiligdom te aanbidden. Draagt elke morgen en avond uw kinderen op aan God als Zijn door bloed gekocht erfdeel. Onderricht hen dat het hun hoogste plicht en voorrecht is God lief te hebben en Hem te dienen. {USG3 17.4}

De ouders moeten er vooral op letten de aanbidding Gods voor hun kinderen tot een aanschouwelijke les te maken. Schriftgedeelten moeten hun vaker op de lippen liggen, vooral die gedeelten welke het hart voorbereiden op de wijdingsdienst. Vooral moeten vaak herhaald worden de kostelijke woorden: *“Doch gij, o mijn ziel, zwijg Gode; want van Hem is mijn verwachting.”* Psalm 62 : 6 {USG3 17.5}

Wanneer zo aan de Sabbat wordt gedacht, zal het wereldlijke onmogelijk inbreuk op het geestelijke kunnen maken. Geen plicht die behoort tot de zes werkdagen, zal verzuimd worden en die dan doen op de Sabbatdag. Gedurende de week behoren onze krachten voor de dagelijkse arbeid niet zo uitgeput te worden, dat op de dag waarop de Heere rustte en Zich verkwikte, wij te vermoeid zijn om deel te nemen aan Zijn dienst. {USG3 18.1}

Hoewel de voorbereiding op de Sabbat gedaan moet worden tijdens de gehele week, moet vrijdag toch wel de bijzondere voorbereidingsdag zijn. Door Mozes zei de Heere tot de kinderen Israëls: *“Morgen is de rust, de heilige Sabbat des HEEREN; wat gij bakken zoudt, bakt dat, en kookt wat gij koken zoudt, en al wat overblijft, legt het op voor u in bewaring tot de morgen.”* *“Het volk liep hier en daar en verzamelde het (het manna), en maalde het met molens of stiet het in vijzels stuk en kookte het in potten en maakte daarvan koeken.”* Exodus 16 : 23, Numeri 11:8. Daar viel wat te doen wat betreft de bereiding van het van de hemel gezonden brood voor de kinderen Israëls. De Heere gebod hun dit werk te doen op vrijdag, de voorbereidingsdag. Dit was voor hen een proef. God wilde zien of zij wel of niet de Sabbatdag zouden heiligen. {USG3 18.2}

Deze richtlijn van de lippen des Heeren geldt ook tot onderricht voor ons. De Bijbel is een volmaakte gids en wanneer zijn bladzijden onder gebed worden bestudeerd door harten, gewillig om te begrijpen, behoeft niemand aangaande dit vraagstuk te dwalen. {USG3 18.3}

Velen moeten onderricht worden, hoe zij moeten verschijnen in de kerkdienst op de Sabbatdag. Zij moeten niet in de tegenwoordigheid van God verschijnen in de gewone kleding die ze door de week dragen. Allen moeten een speciaal Sabbatskostuum hebben dat gedragen wordt wanneer de dienst in Gods huis wordt bijgewoond. Al moeten we niet meegaan met de wereldse mode, toch moeten we niet onverschillig zijn wat betreft onze

DE SABBAT DES HEEREN

uiterlijke verschijning. We moeten er netjes en verzorgd uitzien, hoewel zonder versiering. De kinderen Gods behoren inwendig en uitwendig rein te zijn. {USG3 18.4}

Laat op vrijdag de voorbereiding voor de Sabbat klaar komen. Zorg dat alle kleren gereed liggen en dat het koken gedaan is. Men moet zorgen dat de schoenen gepoetst zijn en dat ieder gebed heeft. Het is mogelijk dit alles te doen. Wanneer u daarvan een gewoonte maakt, dan kan het. De Sabbat moet niet gebruikt worden om kleren te herstellen, spijzen te koken, vermaak te zoeken of voor andere wereldse bezigheden. Voor de zon ondergaat moet al het gewone werk op zij gelegd worden en alle wereldse kranten moeten uit het gezicht verdwijnen. Ouders, verklaart uw werk en de bedoelingen daarvan aan de kinderen en laat ze u helpen bij uw voorbereiding om de Sabbat te houden volgens het gebod. {USG3 19.1}

Wij moeten met zorg waken over het begin en het einde van de Sabbat. Denkt er aan dat elk ogenblik gewijde, heilige tijd is. Indien dit mogelijk is, moeten werkgevers hun werkkrachten de uren van vrijdagmiddag tot het begin van de Sabbat vrij geven. Geef hen tijd om zich voor te bereiden, opdat ze de dag des Heeren met een rustige geest kunnen verwelkomen. Indien u zo handelt, zult u zelfs in het stoffelijke geen verlies lijden. {USG3 19.2}

Dan is er nog een werk dat op de voorbereidingsdag de aandacht moet hebben. Op die dag moeten alle geschillen tussen broeders, hetzij in het gezin of in een gemeente uit de weg geruimd zijn. Laat alle bitterheid en gramschap en boosheid uit de ziel worden gebannen. *“Belijdt”* in een nederige geest *“elkander de misdaden en bidt voor elkander, opdat gij gezond wordt.”* Jacobus 5 : 16. {USG3 19.3}

Voor de Sabbat begint, moet men zich naar lichaam en geest geheel losmaken van wereldse zaken. God heeft Zijn Sabbat geplaatst aan het einde van de werkdagen, opdat de mensen met hun werk zullen ophouden en nagaan wat ze gedurende de week verkregen hebben in hun voorbereiding op het reine Koninkrijk, waarin geen overtreder zal binnengaan. Wij moeten elke Sabbat afrekening houden met onze ziel om te zien of de afgelopen week ook in geestelijk opzicht winst of verlies heeft gebracht. {USG3 19.4}

Het betekent de eeuwige zaligheid indien we de Sabbat voor de Heere heiligen. God zegt: *“Die Mij eren, zal Ik eren”*. 1 Samuel 2 : 30. {USG3 20.1}

DE SABBAT IN HET GEZIN

Laten de leden van het gezin voor zonsondergang bijeenkomen om Gods Woord te lezen, te zingen en te bidden. Hier moet nodig een hervorming plaats vinden, want velen zijn op dit punt nalatig geworden. Wij moeten voor God en voor elkander belijdenis doen. Wij moeten opnieuw beginnen bepaalde voorzorgen te treffen opdat elk lid van het gezin voorbereid mag zijn, de dag te eren die God heeft gezegend en geheiligd. {USG3 20.2}

Laat men de kostelijke uren van de Sabbat niet op bed verknoeien. Op Sabbatmorgen moet het gezin vroeg opstaan. Staan ze laat op dan ontstaat om tijdig gereed te zijn voor ontbijt en Sabbatschool een gehaaste verwarring. Er is een haasten en jachten, gepaard aan ongeduld. Zo sluipen onheilige gevoelens het gezin binnen. De Sabbat, aldus ontheiligd, wordt een vermoeiende zorg en zijn komst eerder gevreesd dan dat men het prettig vindt. {USG3 20.3}

Wij moeten voor de Sabbatdag geen overvloediger maal of een grotere verscheidenheid van spijzen brengen dan op andere dagen. In plaats hiervan moeten de

DE SABBAT DES HEEREN

spijzen eenvoudiger zijn en moet er minder gegeten worden opdat de geest helder en krachtig is om geestelijke dingen te begrijpen. Te veel eten verduistert het verstand. De kostelijkste woorden kunnen gehoord en toch niet gewaardeerd worden omdat de geest verduisterd wordt door verkeerde voeding. Door op de Sabbat te veel te eten, hebben velen meer gedaan om God te onteren dan ze denken. {USG3 20.4}

Hoewel koken op de Sabbatdag vermeden moet worden, is het toch niet nodig koude spijzen te eten. Bij koud weer kan het voedsel dat de vorige dag is klaargemaakt, opgewarmd worden. En laat men de spijzen, hoewel eenvoudig, smakelijk en aantrekkelijk maken. Maakt iets klaar dat beschouwd zal worden als een traktatie, iets dat het gezin niet elke dag krijgt. {USG3 20.5}

Laat aan de gezinswijding ook de kinderen een aandeel hebben. Laten allen hun Bijbel bij zich hebben en een ieder kan dan een of twee verzen lezen. Dan kan een bekend lied worden gezongen, gevolgd door gebed. Wat dat betreft, heeft Christus een voorbeeld gegeven. Het “*Onze Vader*” had niet de bedoeling dat het louter formeel herhaald zou worden, maar het is een voorbeeld hoe onze gebeden moeten zijn, eenvoudig, ernstig, veelomvattend. Vertel de Heere in een eenvoudige bede uw noden en leg daarin ook dankbaarheid voor Zijn barmhartigheden. Zo nodigt u Jezus als een welkome gast uit in uw gezin en hart. In het gezin zijn lange gebeden betreffende niet voor de hand liggende onderwerpen niet op hun plaats. Deze maken van het gebedsuur een last, terwijl dat juist beschouwd moet worden als een voorrecht en een zegen. Maakt die ogenblikken tot een blijde, belangwekkende tijd. {USG3 21.1}

De Sabbatschool en de dienst daarna maken slechts een deel van de Sabbat uit. Wat voor het gezin overblijft kan tot de meest geheiligde en kostelijkste ogenblikken van al de Sabbaturen gemaakt worden. Veel van deze tijd moeten de ouders doorbrengen met hun kinderen. In vele gezinnen worden de jongere kinderen aan zichzelf overgelaten om zich zo goed ze kunnen te vermaken. Aan hun lot overgelaten, worden de kinderen rusteloos, beginnen te spelen of doen iets wat niet mag. Zo heeft de Sabbat voor hen geen heilige betekenis. {USG3 21.2}

Bij mooi weer kunnen de ouders met hun kinderen gaan wandelen door velden en bossen. Vertel hun te midden van de schone natuur de reden van de instelling van de Sabbat. Geef hun een beeld van Gods grote scheppingswerk. Vertel hun dat toen de aarde uit Zijn hand kwam, deze heilig en schoon was. Elke bloem, elke heester, elke boom beantwoordde aan de bedoeling van zijn Schepper. Alles waarop het oog rustte, was liefelijk en vervulde de geest met gedachten over Gods liefde. Elk geluid was muziek in harmonie met de stem van God. Maak hen duidelijk dat het de zonde was die Gods volmaakte werk bezoedelde; dat doornen en distels, droefheid en pijn en dood het resultaat zijn van ongehoorzaamheid tegenover God. Laat hen ook zien hoe de aarde, hoewel bezoedeld door de vloek der zonde nog steeds Gods goedheid openbaart. De groene weiden, de hoge bomen, de blijde zonneschijn, de wolken, de dauw, de plechtige stilte van de nacht, de heerlijkheid van de sterrenhemel en de maan in al haar schoonheid, dat alles getuigt van de Schepper. Geen regendruppel valt, geen lichtstraal wordt geworpen op onze ondankbare wereld, of dit getuigt van de lankmoedigheid en de liefde van God. {USG3 21.3}

Vertel hun van de weg der zaligheid; hoe “*God de wereld alzo heeft liefgehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een iegelijk die in Hem gelooft, niet verderve, maar het eeuwige leven hebbe*”. Johannes 3:16. Vertel steeds weer het lieflijke

DE SABBAT DES HEEREN

verhaal van Bethlehem. Schilder de kinderen Jezus, als kind gehoorzaam aan Zijn ouders, als opgroeiende jongen trouw en vlijtig, die in het gezin meehielp om de kost te verdienen. Zo kunt u hen leren dat de Heiland op de hoogte is van de beproevingen, moeilijkheden en verleidingen, de hoop en de blijdschap van de jeugd, en dat Hij sympathie voor hen gevoelt en hun hulp kan geven. Lees van tijd tot tijd met hen de Bijbelse Geschiedenis. Stel vragen betreffende hetgeen zij hebben geleerd in de Sabbatschool en bestudeer met hen de nieuwe Sabbatschoolles. {USG3 22.1}

Laat bij het ondergaan der zon de stem van het gebed en het loflied het einde van de geheiligde uren kenmerken en vraag Gods tegenwoordigheid bij de zorgen van de nieuwe werkweek. {USG3 22.2}

Zo kunnen ouders, zoals het ook behoort, de Sabbat tot de heiligste dag der week maken. Zij kunnen hun kinderen zó opvoeden dat ze die zien als een verlustiging, als de dag der dagen, heilig de Heere Die te eren is. {USG3 22.3}

Ik raad u, mijn broeders en zusters: *“Gedenk de Sabbatdag, dat gij die heiligt.”* Wanneer u wilt dat uw kinderen de Sabbat vieren volgens het gebod, dan moet u hun dat leren zowel door voorschrift als door voorbeeld. Wanneer de waarheid diep in het hart wordt ingegrift, zal dat nooit geheel worden uitgewist. Het kan op den duur vervagen maar zal nooit geheel verdwijnen. De indrukken opgedaan in het vroege leven, zullen jaren later nog naar voren komen. Er kunnen zich omstandigheden voordoen dat de kinderen van hun ouders en van hun thuis gescheiden worden, maar zo lang ze leven zal het onderricht, in hun kinderen jeugd jaren gegeven, een zegen afwerpen. {USG3 23.1}

REIZEN OP SABBAT

Wanneer we de zegen verlangen die beloofd is aan de gehoorzamen, dan moeten we de Sabbat nauwkeuriger vieren. Ik ben bang dat we op die dag dikwijls reizen, terwijl dat vermeden had kunnen worden. In overeenstemming met het licht dat de Heere heeft gegeven ten aanzien van de Sabbatviering, moeten we wat betreft het reizen per boot of per trein wat voorzichtiger zijn. Betreffende deze aangelegenheden moeten we onze kinderen en opgroeiende jeugd een goed voorbeeld geven. Om de gemeenten die onze hulp nodig hebben, te bereiken, en hun de boodschap te brengen die God wil dat ze zullen horen, kan het voor ons noodzakelijk zijn op Sabbat te reizen; maar zo ver dat mogelijk is, moeten we onze kaartjes vooruit kopen en op een andere dag alle nodige voorbereidingen doen. Wanneer we op reis gaan, moeten we al het mogelijke doen, dat we ter plaatse niet op de Sabbatdag aankomen. {USG3 23.2}

Wanneer we toch gedwongen zijn op de Sabbat te reizen, moeten we proberen het gezelschap te vermijden van hen die onze aandacht zouden willen vestigen op wereldse dingen. Wij moeten onze gedachten gericht houden op God en met Hem gemeenschap hebben. Waar de kans zich voordaat, moeten we tegenover anderen van de waarheid getuigen. Wij moeten altijd klaar staan, het lijden te verlichten en te helpen die in nood verkeren. In zulke gevallen is het Gods verlangen dat de kennis en de wijsheid, die Hij ons geschonken heeft, toegepast zullen worden. Maar wij moeten niet praten over zakelijke aangelegenheden of deelnemen aan een of ander gewoon, werelds gesprek. Te allen tijde en in alle plaatsen verlangt God van ons dat we onze trouw tegenover Hem bewijzen door de Sabbat te eren. {USG3 23.3}

DE SABBAT DES HEEREN

SABBATVERGADERINGEN

Christus heeft gezegd: “*Waar twee of drie vergaderd zijn in Mijn Naam, daar ben Ik in het midden van hen*”. Mattheus 18 : 20. Waar ter plaatse niet meer dan twee of drie gelovigen zijn, kan men ze op de Sabbat dan toch laten bijeenkomen om aanspraak te maken op Gods belofte. {USG3 24.1}

De kleine groepen bijeen gekomen om God op Zijn heilige dag te aanbidden, bezitten het recht aanspraak te maken op de rijke zegeningen des Heeren. Zij moeten geloven dat de Heere Jezus een geëerde gast in hun vergaderingen is. Elke oprechte gelovige die de Sabbat heiligt, kan aanspraak maken op de belofte: “*Opdat men wete dat Ik de HEERE ben, Die u heilig.*” Exodus 31 : 13. {USG3 24.2}

De preek op onze Sabbatvergaderingen moet in het algemeen kort zijn. Degenen die God liefhebben, moet gelegenheid geschonken worden hun dankbaarheid en toegenegenheid te uiten. {USG3 24.3}

Wanneer er geen predikant in de gemeente aanwezig is, moet iemand aangewezen worden als leider van de vergadering. Maar hij behoeft niet noodzakelijk een preek te houden of een groot deel van de tijd van de dienst in beslag te nemen. Een korte, belangwekkende Bijbellezing zal vaak meer zegen afwerpen dan een preek. En deze kan gevolgd worden door tijd te geven voor gebed en getuigenis. {USG3 24.4}

Zij die in de gemeente een leidende positie innemen, moeten gedurende de week hun lichamelijke en geestelijke krachten niet uitputten, zodat zij op de Sabbat niet in staat zijn de levensbrengende invloed van het Evangelie van Christus in de vergadering te brengen. Besteedt minder tijd aan het wereldse werk van elke dag, maar berooft God niet door Hem op de Sabbat te dienen op een wijze die Hij niet kan aanvaarden. U moet niet zijn als mannen zonder geestelijk leven. De gelovigen hebben op de Sabbat uw hulp nodig. Geef hun voedsel uit het Woord. Brengt God op Zijn heilige dag uw beste gaven. Laat het kostelijke leven der ziel Hem worden gegeven in een toegewijd dienen. {USG3 24.5}

Laat niemand naar de plaats der aanbidding gaan om een dutje te doen. In Gods huis behoort men niet te slapen. U valt ook niet in slaap onder uw wereldse bezigheden, omdat u belangstelling hebt voor uw werk. Zullen wij dan de dienst, waar het gaat om eeuwige belangen, op een lager niveau plaatsen dan de tijdelijke dingen des levens? {USG3 25.1}

Wanneer we dit doen, missen we de zegen die de Heere ons zal geven. De Sabbat is geen dag om in nutteloze ledigheid door te brengen. Zowel in het gezin als in de gemeente moet een dienende geest worden geopenbaard. Hij die ons zes dagen gaf voor onze wereldse arbeid, heeft de zevende dag gezegend en geheiligd en voor Zichzelf afgezonderd. Op die dag wil Hij op een bijzondere wijze allen zegenen die zich wijden aan Zijn dienst. {USG3 25.2}

De gehele hemel houdt de Sabbat, maar niet op een lusteloze manier of in nietsdoen. Op die dag moet elke kracht der ziel wakker zijn, want zullen we niet met God en met Christus onze Heiland samenkomen? Door het geloof kunnen wij Hem aanschouwen. Het is Zijn verlangen elke ziel te verkwikken en te zegenen. {USG3 25.3}

Ieder moet voelen dat hij zijn deel moet doen om de Sabbatvergaderingen belangwekkend te maken. U moet niet samenkomen enkel en alleen voor een uiterlijke vorm, maar om van gedachten te wisselen, om te getuigen van uw dagelijkse ervaringen, uw dank te uiten, uw oprecht verlangen te openbaren naar Goddelijke voorlichting, opdat u God en

DE SABBAT DES HEEREN

Jezus Christus, Die Hij gezonden heeft, moogt kennen. Gemeenschap met elkander ten opzichte van Christus zal de ziel versterken tegen de beproevingen en strijd van het leven. Denkt nooit dat u Christenen kunt zijn, terwijl gij u in uzelf kunt terugtrekken. Ieder maakt deel uit van dat grote weefsel der menselijke samenleving, en de ervaring van een ieder zal grotendeels bepaald worden door de ervaring van zijn broeders. {USG3 25.4}

Wij ontvangen nog niet een honderdste deel van de zegen die we konden verkrijgen op onze samenkomsten om God te aanbidden. Onze vermogens om waar te nemen moeten nodig gesterkt worden. De gemeenschap onder elkaar moet ons blij maken. Waarom branden onze harten niet van de liefde Gods, met zo'n verwachting als wij bezitten? {USG3 26.1}

Wij moeten naar elke godsdienstige vergadering een verfrissend, geestelijk besef meebrengen, dat God en Zijn engelen daar aanwezig zijn, om met alle trouwe gelovigen samen te werken. Wanneer u de plaats der aanbidding binnentreedt, vraag dan aan God om al het kwaad in uw hart weg te nemen. Breng tot Zijn huis alleen datgene wat Hij kan zegenen. Kniel neer voor God in Zijn tempel en wijd Hem wat Hem toekomt en dat Hij gekocht heeft met het bloed van Christus. Bid voor de spreker of de leider van de gemeente. Bid, dat grote zegen mag komen door hem die het Woord des levens brengt. Streef ernaar met al uw kracht om een zegen voor uzelf te ontvangen. {USG3 26.2}

God wil allen zegenen die zich aldus voorbereiden op Zijn dienst. Zij zullen verstaan wat het betekent de zekerheid des Geestes te bezitten, omdat zij Christus door het geloof hebben ontvangen. {USG3 26.3}

De plaats der aanbidding mag heel eenvoudig zijn, maar zal daarom niet minder door God worden erkend. Voor hen die God aanbidden in geest en in waarheid en in de schoonheid der heiligheid zal deze nederige plaats zijn als de poort des hemels. De groep gelovigen mag dan weinig in aantal zijn, maar in Gods oog zijn ze zeer waardevol. Door de kloof der waarheid zijn ze uit de steengroeve der wereld genomen als ruwe stenen en gebracht in de werkplaats van God om daar met de beitel bewerkt en gevormd te worden. Maar zelfs in hun ruwe vorm zijn ze nog kostelijk in Gods oog. De bijl, de hamer en de beitel van de beproeving zijn in de handen van Hem die zeer kundig is; ze worden gebruikt, niet om te vernielen, maar om de volmaaktheid van elke ziel uit te beitelen. Als kostbare stenen, gepolijst zoals dat gebeurt bij stenen voor een paleis, is het Gods bedoeling met ons dat we een plaats krijgen in de hemelse tempel. {USG3 26.4}

Gods beschikkingen en schenkingen ten onze gunste zijn onbeperkt. De troon der genade neemt daar in wel de meest vooraanstaande plaats in omdat daarop Degene zit, Die ons toestaat Hem Vader te noemen. Maar God achtte het beginsel der zaligheid niet volledig omdat daarin enkel Zijn eigen liefde was bevestigd. Door Zijn beschikking heeft Hij aan Zijn altaar een Pleiter toegevoegd, bekleed met onze natuur. Als onze Middelaar is het Zijn taak ons voor te stellen aan God als Zijn zonen en dochters. Christus bemiddelt ten gunste van hen die Hem hebben aangenomen. Aan hen verleent Hij macht, dank zij Zijn persoonlijke verdiensten, leden te worden van het Koninklijke gezin, kinderen van de hemelse Koning. En de Vader toont Zijn oneindige liefde voor Christus, Die ons kocht met Zijn bloed, door de vrienden van Christus als Zijn vrienden te ontvangen en te verwelkomen. Hij is voldaan over de gedane verzoening. Hij is verheerlijkt door de vleeswording, het leven, de dood en het middelaarschap van Zijn Zoon. {USG3 27.1}

Zo gauw als het kind van God de genadetron nadert, wordt het de beschermeling van de grote Pleiter. Bij zijn eerste uiting van berouw en bede om vergiffenis maakt Christus

DE SABBAT DES HEEREN

zijn geval tot het Zijne en brengt de smeekbede voor de Vader als Zijn persoonlijk verzoek. {USG3 27.2}

Wanneer Christus ten gunste van ons bemiddelt, stelt de Vader al de schatten van Zijn genade open tot onze beschikking, opdat daarover blijdschap zal bestaan en ze aan anderen worden uitgedeeld. Vraagt in Mijn Naam, zegt Christus; Ik zeg niet dat Ik de Vader voor u zal bidden; want de Vader Zelf heeft u lief, omdat gij Mij hebt liefgehad. Maakt gebruik van Mijn Naam. Dat zal uw gebeden kracht verlenen en de Vader zal u de rijkdommen van Zijn genade geven; daarom *“bidt en gij zult ontvangen, opdat uw blijdschap vervuld zij”*. Johannes 16 : 24. {USG3 27.3}

God verlangt van Zijn gehoorzame kinderen dat ze aanspraak maken op Zijn zegen en tot Hem komen met lof en dankzegging. God is de Fontein van leven en kracht. Hij kan voor het volk dat Zijn geboden houdt, de woestijn tot een vruchtbaar veld maken, want daardoor wordt Zijn Naam verheerlijkt. Hij heeft voor Zijn uitverkoren volk gedaan wat elk hart moet bezielen tot dankzegging, en het maakt Hem bedroefd dat zo weinig dank wordt betuigd. Hij wil, dat dankbaarheid bij Zijn volk sterker tot uitdrukking komt, want dan wordt getoond dat ze weten reden te hebben tot vreugde en blijdschap. {USG3 28.1}